

N. P. Jensen: Det er som bekendt 3die Gang, at dette Lovforslag er fremlagt for det høie Thing. Første Gang blev Sagen henvist til Finantsudvalget, der afgav en Betænkning, som gik ud paa, at saalænge Kaserne-spørgsmaalet i det Hele stod under Overveielse, vilde det være rigtigt at opsætte denne Sags Afgjørelse, saaledes at den kunde afgjøres i Forbindelse med Kaserne-spørgsmaalet i det Hele. I forrige Samling blev Lovforslaget forelagt paany og henvist til Hærudvalget. Det forholder sig forsaavidt rigtigt, hvad der staar i Motiverne, at Sagen ikke blev endelig affluttet, men ikkedestomindre blev Sagen behandlet i et Underudvalg, som afgav en foreløbig Betænkning, og dersom Arbejderne ikke vare blevne standfæde i Mai, vilde man rimeligvis være kommen til en endelig Betænkning. Ved de Overveielser, vi havde Leilighed til at gjøre, maatte vi gaa tilbage og søge Oplysninger om hele Sagens Gang, og det viste sig da, at den oprindelig var fremkommen — om jeg ikke husker feil — i Begyndelsen af Saloffjædsjerne, nærmest foranlediget ved, at en privat Mand ønskede at arrangere sig saaledes, at han fik Eiendomsret over det paagjældende Territorium, imod at han byggede et Kaserneetablissement paa et andet Sted. Det var saaledes ikke Mangler ved Gardehusarkasernen, der havde været den første Anledning til, at Forslaget var fremkommet, men snarere Henlynt til et saadant Arrangement, som bevirkede Forelæggelsen. Jeg skal nu ikke forfølge denne Sag videre, men blot gjøre den Bemærkning, at jeg tror, at den paagjældende Mand var i sin gode Ret til at gaa ud fra, at Sagen maatte kunne finde endelig Afslutning efter den Maade, hvorpaa Krigsministeriet havde taget den, og at han maatte blive noget forbauset ved, da han troede den affluttet; at høre, at Krigsministeriet ikke kunde afgjøre Sagen, medmindre Rigsdagen gav sit Samtykke dertil. Hvad Manglerne ved Kasernen angaar, da have vi vel ikke i Udvalget faaet nogenstomhelst Oplysning om, at det paagjældende Regiment har tlaaget over Mangler; men jeg skal meget villig indrømme, at der er Mangler, som gjøre det ønskeligt at faae en ny Kaserne, og det vilde jo overhovedet være befyndeligt, om man fra Udvalgets og navnlig fra de militære Medlemmers Side ikke skulde ønske at faae vore Soldater kaserneerede saa godt som muligt. Det er derfor heller ikke paa dette Punkt, at man maa søge Grunden til, at man forrige Aar ikke kom tilende med Sagen, men Grunden ligger paa et ganske andet Punkt. Det er jo bekendt, at i mange Aar har Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Jernbanewæsenet i Kjøbenhavn bedst kunde ordnes, været under Overveielse. Der er fra en Kommission fremkommet en meget stor Plan; men om den nogensinde vil blive realiseret paa den foreslaaede Maade, er mere end tvivlsomt. Derimod er der fra anden Side fremsat Ønske om, at der

i den østlige Ende af Kjøbenhavn, navnlig i Grønningen, maatte blive anlagt en Banegaard, som ved en Jernbane kunde sættes i Forbindelse med den eksisterende Jernbanelinie. Et saadant Projekt vil maaste kunne gennemføres, men kun ved, at man ikke sælger den Grund, hvorpaa Gardehusarkasernen nu staar. Derfor mente man i Underudvalget forrige Aar at burde indstille, at Sagen ikke skulde afgjøres, saalænge det nævnte Spørgsmaal ikke var afgjort. Jeg har anset det for rigtigt at give disse Oplysninger.

Krigsministeren (Ravn): Jeg skal med Henlynt til det, der fremkom fra den ærede Taler, navnlig hans sidste Bemærkning, ganske kort udtale, at der er al Grund til at tro, at det eventuelle Udvalg iaar, samtidig med at det faar denne Sag til Behandling, vil blive bekendt med, hvorledes Jernbaneforholdene ønskes ordnede. Da Mangelen heraf var den væsentlige Indvending fra Udvalget ifjor, og da det erkjendes, at Forholdene i selve Kasernen ere meget uheldige, og det derfor vilde være gavnligt, om man blev istand til at faae en ny Kaserne indrettet, skal jeg foreløbig indskrænke mig til disse faa Bemærkninger.

Winther: Jeg vil dog ikke lade denne Sag gaa videre, før jeg har gjort en Tillægsbemærkning til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Det ærede Medlem syntes ikke, at der var nogen særlig paatrængende Grund, hentet fra Kasernens egen Bestaaenhed, til at faae den fornyet. Han mente nok, at Forholdene derude ikke vare saa ønskelige, som de kunde være, og Regjeringen har iaar gjentaget, hvad der har været sagt i en Marætte, at det var uforsvarligt at lade dette Etablissement vedblive, saaledes som det er. Jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at da denne Sag for 2 Aar siden var henvist til Finantsudvalget — det er jo forresten nok Thinget bekendt, men siden den Tid er der dog foregaaet to Omvalg af Folkethinget, saa at jeg tror, at jeg har Grund til at opfriske Erindringen derom — blev der udnævnt et Underudvalg paa 5 Medlemmer, som fik i Kommission fra Finantsudvalget at tage alle de Etablissementer i Diefyn, som vare i Brug for Gardehusarregimentet. Der var et Underudvalg af 5 Medlemmer, hvoraf jeg selv var Medlem, og dette Udvalg var ude at tage Forholdene i Diefyn. Jeg tilligemed to andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam), udtalte ogsaa i en Betænkning vor Mening om den Tilstand, hvori vi havde fundet dette Etablissement. Det var saavel vor som Regjeringens Mening, at det var uforsvarligt at indlogere det unge Mandskab paa denne Maade. Jeg tror nok,